

Молітва второго літургійного:

Гді Бóже наші, спаси люді твої і благослові драгоцніє твоє, ісполненіє церкви твоїх сохрани, єсвяти людьми твоїм благоліпієм дому твоєму: ти твіх вісторосліві божественного твоєю силою, і не єштави на нас, о́покулюючи на та.

Также диакон: Пáки і пáки мýроми Гd8 помолимся.

Диакон: Гdн, помілдш.

Заспіні, спаси, помілдш і сохрани на́с, Бóже, твоєю блгодаттю.

Диакон: Гdн, помілдш.

Преетdю, преетdю, преетdю, слáвнію блчцdю на́шію Бd8 і приснодедdю дмíю, со вчëм ми стїмми помланівши, сáми сеє, і дрзgк дрзgа, і вéсь жибóтъ нашію Хртdю Бг8 предадімся.

Диакон: Тебе, Гdн.

Бозглашениe:

Нко блага і человéкољбенцъ Бóгъ єсі, і теаф слáвъ возсылаемъ, Отцъ, і Сынъ, і Святоомъ дзхъ, наинѣ и прысно, і во вѣки вѣковъ.

Диакон: Імінь.

Молітва третійого літургійного:

Нже ѕбцил іл і согласнил дафовáвый на́мъ молітвы, ілже і дкбмл, ілі траfмл, согласіюцилма ѿ імені твоемъ, прошёнія подати євгциамъ: сáмъ і наинѣ рѣкъ твоіхъ прошёнія къ полезномъ ісполни, подаля на́мъ і въ настоіщемъ вѣцѣ познатіє твоєл істини, і въ ездіщемъ жибóтъ вѣчный дрзgа.

Здѣ ѿтврзіл дафри на мальй вхóдз.

Пѣвамъ же траfемъ літургійнъ ѿ пѣвцівъ, ілі влажненамъ, ѿце єсіть неділл. єгда прїидіти на »блака«, вілкіннікъ і диаконъ, стáкше пред сказ-

блаждіко Гdн Бóже...

Похлананý jest Bóh náš, jenž vylévá blahodař svou na kněze své jako myro na hlavu, kanoucí až na bradu, bradu Áronovu, stékající až na lem jeho roucha.

Pak vezme pás, požehná jej, políbí a opásaje se jím, praví:

Похлананý jest Bóh náš, jenž přepasuje mne silou a činí neposkvrněnou cestu mou; činí nohy mé jako laní a na výsostech postavuje mne.

Když navléká jeden z nárukávníků na svou pravou ruku, říká:

Pravice tvá, Hsopidine, proslavila se v sile; **pravice** tvá, Hsopidine, porazila neprátele a velikou slávou svou potřel jsi ty, kteří povstali proti tobě.

Když dává druhý nárukávník na levou ruku, dí:

Ruce tvé stvořily a učinily mne; dejž mi ten rozum, abych se naučil přikázáním tvým.

Má-li kněz povolen nábederník, vezme jej, požehná, políbí, klade na sebe, říká:

Препásej se mečem při bedrech svých, reku udatný, přepásej se krásou a dobrotu svou, do boje vyjed, a uspějš. Kraluj pro pravdu, mírnost a spravedlnost. Pravice tvá k podivuhodným skutkům tě doveď; vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Potom vezme felon, požehná jej, políbí a odívá se jím s témoto slovy:

Кнěží tvoji, Hsopidine, oblekou se ve spravedlnost a svatí tvoji radovali se budou radostí velikou; vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Poté kněz i diacon odejdou k umyvadlu a umývají si ruce, řkouce:

Умыжи в невинности руце свé a обеду обětní oltár tvůj, Hsopidine, abych uslyšel hlas chvály tvé a vypravoval všechny divy tvé. Hsopidine, já si zamiloval krásu domu tvého a místo přebývání slávy tvé. Nezahubíž s bezbožnými duši mou a s vražedníky život můj; v jejichž rukou nepravosti jsou a pravice jejich úplatků plná. Já pak v dobrosrdenství svém chodím, vysvobodíž mne, Hsopidine, a smiluj

se nade mnou. Noha má...

Тáже глагóле́тъ дíаконъ: Блгослови, владыко.

И начинáе́тъ сиéни́нникъ:

Блгословéнъ б҃з на́шъ, ве́гда, на́ши и́ прыснъ, и во вѣки вѣкóвъ.

дíаконъ: Амíнь.

Тáже прéиме́тъ сиéни́нникъ лéбкою о́бюо ръкóю проғофръ, деснóю же и́тóе копéе, и зиáменъль си нíмъ тры́жди ве́дъ пе́чати проғофръ, глагóле́тъ:

Въ воспоми́нáе Ѓда, и Бѓа, и Спса на́шего Іиса Хѓтѧ. [Тры́жди.]

И лéбие вордъжáе́тъ копéе въ деснóю страпъ пе́чати, и глагóле́тъ рѣ́жъ:

И́кона О́бчà на Заколéнъ ведéса.

Въ лéбкою же: И́ако а́гнecъ непорóченъ прáмо въригѹмаго є́го бе́зглáсенъ, та́ко не ѿ́верзáе́тъ о́стъ ско́йхъ.

Въ гóроюю же страпъ пе́чати:

Во смире́ни є́гѡ съдъ є́гѡ възáтса.

Въ до́лыюю же страпъ:

Рóдъ же є́гѡ ктò нíпокéстъ;

дíаконъ же, взы́ръя благоговéйнио на сицеко та́инство, глагóле́тъ на є́диномъ кóемъждо рѣ́зани: Гдъ поло́нимса, держà и фáръ въ ръцѣ.

По си́хъ глагóле́тъ: Возми, владыко.

Сиéни́нникъ же, вложи́въ и́тóе копéе ѿ́ кóевенныи деснóю страпы проғофръ, взы́мáе́тъ и́тýй хлéбъ, глагóла сице:

И́кона възéмле́тъ ѿ́ земли жи́вотъ є́гѡ.

Жретса а́гнecъ бжéй...

Řád liturgie katechumenů

Kněz tiše čte modlitbu první antifony. Diák, pokloniv se, odstoupil již před ohlasem kněze ze svého místa a stanul před ikonou Kristovou, drže orar třemi prsty pravice.

Věřící lid zpívá 1. antifonu: Dobroče, duše má, Hospodinu...

Modlitba první antifony:

H ospodine, Bože náš, jehož vláda jest nevýslovna a sláva nevýstižná, jehož milost jest nezměrná a lidumilnost nevypravitelná: Ty sám, Vládce, shlédni na nás a na svatý chrám tento podle milosrdenství svého a prokáž nám i všem, kteří se s námi modlí, hojně milosti a slitování svá.

Po dokončení antifony stane diák znova před svatými dveřmi, pokloniv se a přežehnav, praví:

O pět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhu a veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: Neboť tvá jest vláda a království i moc a sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz tiše čte modlitbu druhé antifony. Diák činí podobně jako předešle.

Věřící lid zpívá 2. antifonu: Jednorozený Synu a Slovo Boží...

Hospodine, Bože náš, spasíž...

И поеңгек пірекүй әнтифоның әшіпкесі. Святынина же глаголеткі тайинш молитвасынаның әнтифоны. Діакон же поклоницелі мөттіларға әшіпкесін, ә шашедік ғойынта праे құшынан Христоголово, держка һ Әбрәмъ тремін піреңтікі деңгейлі ғұнды.

Молитва пірекаго әнтифоны:

Гәди Бóже наш, ғершже держава несказаннына, һ слава непостижима, ғершже милости бе зембіра, һ человекомлюбие неизречено: сámъ, Владыко, по благогодаробии твоему, призри на мы, һ на святый храмъ сеи, һ сотвори съ намы, һ молачимися съ намы, Богатыя мильарти твоа һ цедроты твоа.

По исполнению же антифона, пришедшь дьяконъ, и ставъ на обиличение мицтвъ, и поклоницел, глаголеткъ:

Пáки һ пáки мýромъ Г҃Д помóлимъ.

дýкъ: Гәди, помыль.

Заспѣши, спаси, помыль һ сохрани наш, Бжъе, твоему благодатию.

дýкъ: Гәди, помыль.

Пресвѣтию, пречестнику, преблагословеннику, славнику вѣличи наше Божи һ приснодѣбъ Мірю, со всѣми стыми помилуваше, самъ себѣ, һ дѣлъз дѣлъга, һ вѣсъ животъгъ нашъ Христъ Божъ предадимъ.

дýкъ: Тебѣ, Гәди.

Бозглышіе:

Нико твоа держава, һ твоє єстество царство, һ сила, һ слава, Әтца, һ Сына, һ Святаго духа, наинѣ һ пріено, һ во вѣки вѣковъ.

дýкъ: Аминь.

И поеңгек подобнѣк әшіпкесінде әнтифоны. Діакон же подобнѣк твоынта, ішкоже һ въ пірекой молитвѣ.

Гәди Бóже наш, спаси...

се наде мнou. Нoha мa stojí na cestě pravé, ve shromážděních dobrořečiti budu tobě, Hospodine.

Pak odejdou ke stolu předkladnému a třikráte se před ním pokloní, žehnajíce se, přičemž každý z nich říká:

Bože, očistíž mne hříšného a smiluj se nadé mnou. (Třikrát)

Poté kněz: Vykoupil jsi nás od kletby Zákona krví svou drahocennou, nechav se na kříž přibít a kopím probodnouti, nesmrtelnosti pramen lidem jsi otevřel, Spasiteli náš, sláva tobě.

Pak diákon: Požehnej, vladky!

Kněz začíná:

Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

Nato kněz vezme do levé ruky nejlepší prosforu, do pravé ruky svaté kopí a činí jím třikráte po vrchu pečeti chleba znamení kříže, řka:

Na památku Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista. (Třikrát)

A ihned zanoří svaté kopí v pravou stranu pečeti (jakoby z pohledu Beránka) a krájí se slovy:

Nařízne zprava — Jako ovce k zabití veden jest.

Nařízne zleva — A jako beránek neposkvrněný, před tím, kdož jej stříže, ani nehlesl, neotevřev úst svých.

Nařízne shora — V ponížení jeho odňat jest soud jeho.

Nařízne zdola — Rod jeho pak kdo vypoví?

Diákon, hledě zbožně na toto tajemství, dí při každém jednotlivém řezu, drže orar v ruce: K Hosподину modleme se.

Pak dí: Vyjmi, vladky!

Kněz nato vbodne svaté kopí zpředu do spodní části prosfory (řeže vodorovně nad spodní stranou prosfory) a vyjmě Beránka, řka:

Neboť vzat jest ze země život jeho.

A položí jej křížem (který je na pečeti) dolů na svatý diskos.

Obětuje se Beránek...

Î polojíkz î vznáikz na střímk díkocík, říkisík díákón: Požrì, vladýiko.

Žrētikz ētò křtgoníkow, sínce glagóla:

Жрētikz ágnečk břjík, vznémalaí grěchz míra, Za mřekíj žikótgz î spasenje.

Î óbrazíetik dřtgcio střanč goré, nmóvčio křt. Î glagóletik díákón: Prokodík, vladýiko.

Íeréj je prokodák î v díesnčio střanč střímk kopeémk, glagóletik:

Đdñik Šo vzninck kopeémk řebera ēgò prokodè, î ákje nžváde krovk î vodà: î vndékyi svindételestkova, î nstgnino čstv svindételestko ēgò.

Díákón je vlnkáetik ko stýi potgír Šo vñà vkníp î vodà, řekíj prérjde ko cíennik: Blgołovk, vladýiko, stře soednénie, î vznémka nad nými blgołokénie. [Cíennik: Blgołokénno soednénie stýi tvoñk, vsegdà, nýně î prísnaw, î vo vñki vñkówz.]

II Cíennik je příemk v ržicke ktorořio prosforč, glagóletik:

Ek čestv î pámätky prerblgołokénnyk blcocy nášem bžky î prinenodky Mřiñ, ēájke molnítvamli príimk, gđi, žrētikz eñò v díenbnyj tvojí jérftkennik.

Î vznémka cíenick, polagáetik î díesnčio střágo xlíkka, vlnzík tredik ēgò, glagóla:

Prédstà cíenica díesnčio tvek, v dírži pozlaženiny díebana, prerblgołokášenka.

III Tájke příemk třetíjo prosforč, glagóletik:

A Čestnágw slávnagw proróka, prtréchi î křtítelk žwánna.

Î vznémka pérkvč cíenick, polagáetik î díesnčio střanč střágo xlíkka, tvojík nacalo pérkvago cína. Tájke glagóletik:

B Stříkz slávnkykh prorókowk: Moñte èároána, ñlén èlisseá, dëda î ūecceá: stýi třetíkh třetíkh ðtrókowk, î daníhla proróka, î vstříkh stříkz prorókowk.

Î vznémka (ktořio) cíenick, polagáetik î dôlké pérkvak blagochýnni.

Stříkz slávnkykh î vsekhkálykh díliz...

Za vladuku našeho metropolitu (jméno) [za vladuku našeho (archi-)episkopa (jméno)], za důstojné kněžstvo, diákonstvo v Kristu, za veškeré duchovenstvo a lid k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vlast naši a její představitele k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za město toto [vesnici tuto, svatý monastýr tento], za všechna města a země i za ty, kteří podle víry v nich žijí, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za příznivé počasí, za hojnou plodou zemských a za pokojné časy k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za cestující po zemi, vodě i vzduchem, za nemocné, trpící, zajaté a za spásu jejich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naši, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druha i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: **N**eboť tobě naleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Hospodine, Bože náš, jehož...

Ω στρανήκη μάστι, πραβίτελεχ ή κόνιητεκή ἐλά, Γὰρ помолимся.

Δίκι: Γὰρ, помилуй.

Ω γράδης τέμπα [ιδιαίτερος]: ω βέσι τέλι, εστιν εκ μοναστηρίου, το: ω εκατητής τούτης τέλι], βελάκωμις γράδης, στρανήκη ή εκέροιο ψικυψιχιών εκ νήσων, Γὰρ помолимся.

Δίκι: Γὰρ, помилуй.

Ω ελαγομετκορένην κοζάδχωκη, ω ίζοβενίλην πλοδώκη ψεμνήχιών
η βρέμενήχι μίρηνχι, Γὰρ помолимся.

Δίκι: Γὰρ, помилуй.

Ω πλάκαιοψιχιών, πλήτεστερεθιψιχιών, πεδργδιψιχιών, στράκαδχψιχιών,
πλαθενηνηψιχιών, η ω επασένην ήλιχ, Γὰρ помолимся.

Δίκι: Γὰρ, помилуй.

Ω ίζεάβεντησα ημίκη ώ βελάκια εικόρην, γητέβα ή ιδζάδη, Γὰρ помолимся.

Δίκι: Γὰρ, помилуй.

Ω αετόπη, επασή, помилуй η εοχρανή ηάση, Βόή, τηνερού ελαγοδάτηο.

Δίκι: Γὰρ, помилуй.

Πρεεκατόν, πρεεκατόν, πρεελαγοσλοβένηνόν, ελάκηνόν ελαδύινης
ηάσης Βογορόδηνός η πρεεποδέκενος Μαρίον, εο βεβηνη εκατύμηνη πομανό-
κηε, εάμην εεβε, η δράγη δράγη, η βέση ψικότηη ηάση Χριετόν Βόγη
πρεεδαίμη.

Δίκι: Τεκέ, Γὰρ.

Βοζημοσένη:

Πάκο ποδοβάετη τεεβή βελάκαλ ελάβα, ρέστη η ποκλονένηε,
Ωτης, η εύηνη, η εκατόμης δέχης, ηάνης η πρεεπο, η κο-
κεκην εκκώεκ.

Δίκι: Ελμήνη.

Γὰρ Βόή ηάση, εγώή ζερζάκα...

Diákōn: Obětuj, vladky!

Kněz obětuje (nařízne Beránka z jeho spodní strany na způsob kříže), řka:

Obětuje se Beránek Boží, jenž snímá hřich světa, za světa život
a spásu.

A obrací jej nahoru stranou, na které je pečeť s křížem.

Diákōn říká: Probodni, vladky!

Kněz vbodne kopí do pravé strany Beránkovy, řka:

Jeden z vojáků kopím bok jeho probodl, a hned vyšla krev a voda.
A ten, který to viděl, svědectví vydal a pravé jest svědectví jeho.

Diákōn pak vlévá do kalicha víno spolu s vodou, řka napřed ke knězi:

Požehnej, vladky, svaté sjednocení!

Kněz žehnaje: Požehnáno budiž sjednocení svatých tvých darů,
vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Kněz vezme druhou prosforu, vyřízne z prostředka částici, řka: **II**

Ke cti a na památku nejblahoslovenější Vládkyně naší, Bohorodice
a vždycky Panny Marie, na jejíž přímluvy přijmi, Hospodine, tuto
oběť na nadnebeský oltář svůj.

A klade částečku na pravou stranu Beránka, poblíž jeho středu, se slovy:

I stanula královna po pravici tvé, oděna jsouc v překrásný zlatý šat.

Potom vzav třetí prosforu (obsáhléji viz na str. 164), **III**
vyřízne z ní postupně devět částeček a říká:

1 Ke cti a na památku důstojného a slavného proroka, Předchůdce
a Křtitele Jana.

A vzav první částečku z této prosfory, klade ji po levé straně Beránka
a činí začátek prvního sloupu.

2 Svatých a slavných proroků Mojžíše i Árona, Eliáše a Elisea, Da-
vida a Jesse, svatých tří mládenců i Daniele proroka i všech sva-
tých proroků.

A vzav druhou částečku, klade ji zbožně pod první.

Svatých slavných a všechnálných...

Тáже пáки глагóлętъ:

Г Стýхъ сла́вныихъ и ве́хвáльныхъ а́пли́ Петра и Пáнна, и прóчиихъ ве́хъ и́хъ а́птоло́въ.

И тákо полагáетъ третíю чáстицъ до́лжъ вто́рýя, икончавáя пérвýй чýнъ.

Тáже глагóлętъ:

А Мже во стýхъ фíцъ на́шихъ стýгелей, ва́гíліа ве́никаго, Григо́рия бе́голо́ва, и ю́анна златогóтаго, а́фана́сія и Кýрілла, Нíкола́ мýрлýкіскаго, Медодіїа о́чнитела словéнскаго, Міхáйла кіевскаго: и ве́хъ стýхъ ве́хъ ве́хъ.

И вzéмъ че́твéртью чáстицъ, полагáетъ ё влі́зъ пérвýя чáстици, твора вто́роé начáло. Тáже пáки глагóлętъ:

Е Стáго а́постола, пе́рвомченика и а́рхíдáйкона Стéфáна, стýхъ ве́никіхъ мчніковъ, димітřіа, Геóргіа, Феóдора тýршна, Феóдора стýратилáта, кна́зя вlaчеслáва, пóкыихъ мчченікóвъ чéшескіхъ, и ве́хъ стýхъ мчченікъ: и мчніцъ, Фéклы, вaрвары, Кýріакін, єнфíміи и Паракéнъ, єката́рінъ, кна́гіні людмíлы, и фóрсін, и ве́хъ стýхъ мчніцъ. И сва́щенномченика Горáзда, и Станислáва, и ве́хъ стýхъ сва́щенномчениковъ. И стýгеля исповéдника а́ле́ксія карапато́рьскаго. И ве́хъ стýхъ исповéдниковъ.

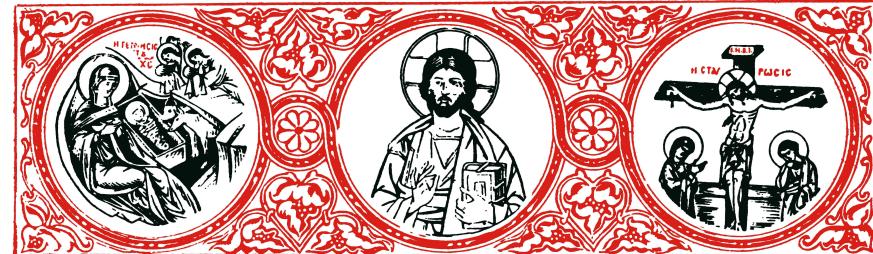
И вzéмъ пáтчью чáстицъ, полагáетъ ё до́лжъ пérвýя, віцилія начáломъ вто́рýго чýна.

Тáже глагóлętъ:

Г Преподобныихъ и ве́хонóсныхъ фíцъ на́шихъ, а́нтýніа, єндрýміа, Сáввы, фінфíріа, а́фана́сія а́фѡніскаго, Кýрілла о́чнитела словéнскаго, а́нтýніа и Феодóсія пе́черескіхъ, Сéргія рáдонежскаго, вaрлама хýтынскаго: ю́анна чéшескаго и Прокóпія вáзавескаго, и ве́хъ прéбеныхъ фóтэцъ: и прéбеныхъ мáтерей, Пелагіи, Феодóсіи, а́настасіи, єнпра́зіи, Феура́ніи, Феодóліи, єнфросéніи, Маріи єгýнитаныни, и ве́хъ стýхъ прéбеныхъ мáтерей.

И тákо вzéмъ шeртчью чáстицъ, полагáетъ ё до́лжъ вто́рýя чáстици, ко исполнéніе вто́рýго чýна.

Стýхъ и чудотворцівъ...

Božská služba svatého otce našeho Jana Zlatouštého

Řád liturgie katechumenů

Diákon: Požehnej, vladыко!

Kněz: Blahosloveno budiž království Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen

Ektenie velká

Diákon: V pokoji k Hospodinu modleme se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za pokoj shúry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za metropolitu...

Вѣдати подобаєтъ: аще веъз діакона вѣжитъ іерей, въ прокомідїи діаконскихъ словъ, и на літургіи предъ єнліемъ, и на ѿвѣтъ єгѡ: Благословіи владыко, и Пріороди владыко, и Время творити, да не глаголетъ, то чи єкспозії и чиновное предложеніе. Аще же еокроми вѣжатъ сїеніи мнози, діаконко прокомідїи єланіи іерей токмо да творити, и глаголетъ извѣстія прокомідїи єланіи іерей токмо да творити, и глаголють.

Божественнаѧ вѣжба, иже ко святыхъ Отецѧ нашего Іоанна Златоустаго.

Діаконъ: Благослови, владыко.

Іерей: Благословено царство, Отецѧ, и Сына, и Святаго Духа, наимѣ и приеню, и во вѣки вѣковъ.

Діаконъ: Аминь.

Діаконъ: Миромъ Гдъ помолимся.

Діаконъ: Гдъ, помолимся.

О свышнимъ мири, и спасеніи душъ нашихъ, Гдъ помолимся.

Діаконъ: Гдъ, помолимся.

О мири всегда міра, благогтоаніи святыхъ Божіихъ церкви, и соединеніи всіхъ, Гдъ помолимся.

Діаконъ: Гдъ, помолимся.

О святыхъ хрестъ съмъ и изъ вѣрою, благоговѣніемъ и стражомъ Божіимъ входящихъ вонъ, Гдъ помолимся.

Діаконъ: Гдъ, помолимся.

О господинѣ нашемъ Благеніишиемъ митрополитѣ (имя рече), и господинѣ нашемъ [имя: въсеко-предсекуленіишиемъ архиепископѣ, имя: Преславеніишиемъ єпископѣ] (имя рече), честнѣмъ преславнѣствѣ, во Христѣ діаконствѣ, и съмъ прынѣтѣ и людехъ, Гдъ помолимся.

Діаконъ: Гдъ, помолимся.

О стражѣ нашай...

3 Святыхъ славныхъ и вѣчныхъ апостолѣ Petra и Pavla, Дванацти и Седмадесяти и остатныхъ апостолѣ (а всехъ апостоловъ ровныхъ).

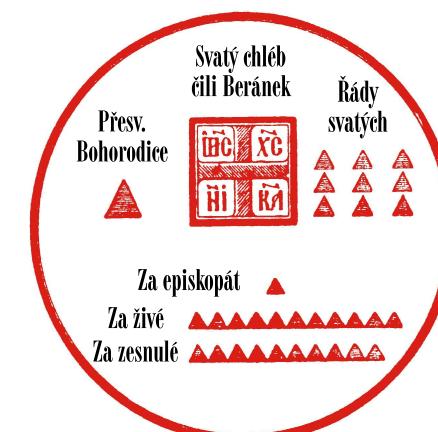
А взав третій чѣsteчку, кладе ѹ подъ друhou а укончuje тимъ првні sloupec.

4 Святыхъ отцѹ нашихъ свѣтилѹ: Basila Velikého, Řehoře Theologa a Jana Zlatoústého, Athanasia a Cyrila, Mikuláše Myrlikejského; Metoděje, učitele Slovanů, Gorazda a Klimenta; Michala Kyjevského i всехъ святыхъ свѣтилѹ.

А взав чѣrtou чѣsteчку кладе ѹ do řady vedle тѣ првнї, заčinaje тимъ друhy sloupec.

5 Святого апостола, првомучедника и archidiákona Štěpána, святыхъ velikýchъ mučedníků: Dimitria, Jiří, Theodora Tyriona, Theodora Stratelata, Václava, novomučedníků českýchъ и всехъ святыхъ mučedníků. — A святыхъ mučednic: Thekly, Barbory, Kyriaky, Euthymie a Paraskevy, Kateriny, Ludmily, Orosie i всехъ святыхъ mučednic. — Свѣтилѹ mučednika Kypriana Kartagenského i Gorazda Českého a Moravsko-slezského i Stanislava a всехъ свѣтилѹ mučedníků. Свѣтилѹ vyznavače Alexije Karpatského. (I всехъ vyznavačů.)

А взав пátou чѣsteчку, кладе ѹ zbožně podъ чѣrtou.

Ctihodných a bohonosných otců...

По си́х же глаго́лещ:

А Сты́хъ и́ чудотвóрцехъ ве́зерефеннику, Ко́смі и́ Даміана, Кýра и́ Іоа́нна, Пантелеймона и́ Ефимола, и́ вре́хъ сты́хъ ве́зерефенникувъ.

И взéмк седмю чáстнць, полага́етъ ю кéрхъ, тко́фъ трéтгє начáло, по чину.

Тáже пáкъ глаго́лещ:

Б Сты́хъ и́ пра́веднихъ бгóсцъ, юа́кима и́ ѹнны, и́ стáгѡ, ймíкъ, (ѓгóже єстъ храмъ и́ єгóже єстъ дénъ) и́ стáгѡ рабноапóстолънаго кíзла Ра́тислáва; и́ вре́хъ сты́хъ, южке молитвами посéкти ны, Бжé.

И полага́етъ семь чáстнць долькé пéрвымъ благочиниши. єщие же ик тíмъ глаго́лещ:

Г юже ко сты́хъ ѡцà наше́гѡ юа́нна, архéпíкпа кѡнстантино́поль-
скаго, Златообстаго.

И тáко взéмк д-ю чáстнць, полага́етъ ю вк коне́цъ трéтгїлгѡ чина ко неполнéи.

IV Тáже прéмк четвéртъю проғофоřъ, глаго́лещ:

Пома́ни, вл́ко человéколябчe, стvéйшиял пра́косла́вныял патріáрхи и́ гospодína и́ фтцà наше́гѡ Блаженнéйшаго митрополíта, ймíкъ, гospодína наше́го (Высоко-) Пресвáщеннейшаго (ймí архéпíкopa, ймí єпíкopa, єгóже єртъ ѿблетъ), ймíкъ, и́ всáкое єпíкопство пра́косла́в-
ныхъ, чеснгое прескýтерство, ко хртгѣ дíаконство, и́ ве́съ сва́щен-
нический чинъ: (щие во ѿблетъ: архimandírta, ймí ѿблета, ймíkъ), братгїю и́
сosлаждéнници нашл, сва́щенники, дíаконы, и́ всю братгїю нашъ,
южке призвáл єси во ткое ѡбещéи, твоимъ благоустрои́емъ,
всеблагий вл́ко.

И взéмк чáстнць, полага́етъ ю долькé стáгѡ хлéба.

Пома́ни, Гди, когохранимъю спраш...

Králi nebeský, Utěšiteli, Duchu pravdy, jenž jsi všude přítomen a vše naplňuješ, poklade blaha a dárce života, přijd a usídli se v nás a očistiž nás od všeliké skvrny a spasíž, Blahý, duše naše. (*Jedenkrát*)

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj, lidem dobrá vúle. (*Dvakrát; kněz se vztaženýma rukama.*) Po ukončení se vždy ukloni a přežehnají.

Hospodine, rty mé otevři a ústa má zvěstovati budou chválu tvou. (*Bez vztažených rukou; ukloni se a přežehnají.*)

Nato políbí – kněz svaté evangelium (a prestol) – diákon svatý prestol. Pak diákon, skloniv hlavu svou ke knězi a drže orar třemi prsty pravice, dí:

Čas jest sloužiti Hospodinu. Požehnej, vladyko!

Kněz (žehnaje mu): Požehnán jest Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen. Pomodli se za mne, vladyko svatý!

Kněz: Hospodin nechť vede kroky tvé.

Diákon: Pamatuji na mne, vladyko svatý!

Kněz: Nechť pamatuje na tebe Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

A pokloniv se, uychází z oltáře severními dveřmi (poněvadž svaté dveře se otevírají až před malým vchodem) a postaviv se na příslušném místě, naproti svatým dveřím, pokloní se, přežehná se zbožně třikrát, říkaje pro sebe:

Hospodine, rty mé otevři a ústa má zvěstovati budou chválu tvou.

Nato hlasitě začíná dle následujícího postupu.

Koná-li kněz proskomidií bez diákona, vynechávají se slova diákonova i odpovědi kněze na ně. (Dále se při liturgii vynechávají tiché dialogy mezi knězem a diákonom a různé diákonovery výzvy – např. „Požehnej, vladyko!“ apod. Jinak kněz říká a koná, co přísluší diákonovi, sám.)

Slouží-li svatou liturgii více kněží, koná proskomidií pouze jeden z nich.

V době proskomidie čte žalmista hodinky: třetí a šestou (počáteční ohlas kněze na začátku čtení hodinek je místo ohlasu před přípravou Beránka).

Blahosloveno budíž království...

Tájke ūhlomz II.

Н покадицк етълице же ѿ хрáмъ веcъ, вхóдитъ пáкъ ко етъкъ флтárь, ѿ покадицк етъю трапéзъ пáкъ, ѿ сиfénnika, кадицкъ оўку шлагáетъ на мѣсто своё, амъ же приходитъ ко іефо. Й етакше вікѣпкъ прѣдъ етъю трапéзою, покланяютъся тříжды, въ сеgeбъ молáщеса, ѿ глагóлюце:

Щрію нѣнъи, Оұтг҃ешнитею, дѣши ѿстини, ѿже везде сый ѿ всѧ нѣполнáлъ, сокроbнице благихъ ѿ жизви подателю: прїндъ ѿ вселнса въ на, ѿ ѿчнести на ѿ влакти сквérны, ѿ спаси, блаже, дѣши наша.
Слава въ вáшнхъ б҃гъ, ѿ на Земли міръ, въ члвѣцехъ блговоленїе. Двáжды.

Гдн, оўстнѣ мои ѿвérзеши, ѿстнѣ мои возкѣстлътъ хвалъ твою.

Тájke цѣлѹтъ, склїénnika оўку етъю єнлие, дїаконъ же етъю трапéзъ. Й посéму подклоницк дїаконъ скою глаbъ склїénnikъ, держа ѿ фрârь тремъ пеfстъ десніка руки, глагóлютъ:

Брёма сотворити Гдн, владыко, благослови.

Склїénnika, знáменъ єго, глагóлютъ:

Блгословенъ б҃гъ наша, всегда, ийнѣ ѿ прýсно, ѿ вѣки вѣковъ.

Тájke дїаконъ: Помолися ѿ мнѣ, владыко склїénni.

Сиfénnika: Да непráвнитъ Гдъ етъю твою.

И пакъ дїаконъ: Помоли мя, владыко етъкъ.

Сиfénnika: Да помоле тѧ Гдъ б҃гъ ѿ цѣkви скоемъ, всегда, ийнѣ ѿ прýсно, ѿ вѣки вѣковъ.

Дїаконъ же рѣкъ: Амъни.

И поклоницъ, нѣходитъ склїénnimъ дѣрьми, понеже цѣkъ дѣрь до входа не ѿвérзаетъ. И етакше на ѿбъчномъ мѣстѣ, прѣмъ етъюхъ дѣрь, покланялъся то блговокѣемъ, тříжды, глагóлю въ сеgeбъ:

Гдн, оўстнѣ мои ѿвérзеши, ѿстнѣ мои возкѣстлътъ хвалъ твою.

И посému начинáетъ глагóлати: Блгослови, владыко.

И начинáетъ склїénnika: Блгословено цѣkво:

Благословено цѣkво...

6 Ctihodných a bohonosných otců našich: Antonia Velikého, Eu-thymia, Sávy Posvěceného; Onufria, Athanasia a Petra Athon-ských; Cyrila, učitele slovanského; Antonije a Theodosije Pečer-ských; Nauma, Sávy, Angelára; Ivana Českého, Prokopa Sázavského; Sergiye Radoněžského, Serafima Sarovského i všech ctihodných otců. — A ctihodných matek: Pelagie, Theodosie, Anastasie, Eupra-xie, Fevronie, Theodulie, Eufrosinie, Marie Egyptské i všech svatých ctihodných matek.

A vzav šestou částečku, klade ji zbožně pod pátou, uzavíraje 2. sloupec.

7 Svatých a nezištných divotvúrců: Kosmy a Damiana, Kýra a Jana, Pantalejmona a Hermolaje i všech svatých nezištníků.

A vzav sedmou částečku klade ji do řady vedle té první a čtvrté, začínaje tím třetí sloupec.

8 Svatých spravedlivých (bohorodičk) Jáchyma i Anny a svatého (jméno) (jehož jest chrám) a svatého (jméno) (jehož je den), sv. knížete Rostislava i všech svatých, na jejichž přímluvy navštiv nás, Bože.

A vzav osmou částečku, klade ji zbožně pod sedmou.

9 Svatého otce našeho Jana Zlatouštého, archiepiskopa cařihradského.

A vzav devátou částečku, klade ji zbožně pod osmou.

IV

Pak kněz vezme čtvrtou prosforu a vyjme z ní postupně dvě částečky se slovy:

1. Rozpomeň se, Vlácce lidumilný, na veškerý episkopát pravoslavný, rádně hlásající slovo pravdy tvé; na vladycu našeho metropolitu (jméno), na vladycu našeho (archi-) episkopa (jméno) (*vzpomeňte i na biskupa, jímž byl vysvěcen, žije-li*), na důstojné presbyterium a diákonstvo v Kristu i veškeré duchovenstvo a mnišstvo [v monastyrù: na archimandritu, igumenu] [na braty a spolužebníky naše, na kněze (jmennuj), diákony (jmennuj)] a veškeré bratrstvo naše, jež jsi povolal k oběcenství svému v milosrdenství svém, Vlácce nejdobrotivější.

Klade částečku pod Beránka na levou stranu.

Rozpomeň se, Hospodine, na vlast...

Тáже поминáeгтъ еграи⁸ нашъ, глагóла сíце:

Помлани, Гдн, когохранимѹю еграи⁸ нашъ и праиславныхъ людей
цѣл.

Тáже поминáeгтъ и южке юматъ жиевиихъ по именн, и на коеждо юма взымаегтъ
чáстници⁸, приглагóла:

Помлани, Гдн, юмкъ.

И таико взыеми чáстници, полагáегтъ и дольк егáгво хлѣба.

V Тáже взыеми пáтчию профофор⁸, глагóлеи:

О памлати и ѿставленїи грѣховъ егáгвишиихъ патриарховъ, праиславныхъ и блаженнихъ создателей егáгво храма егѡ (зíце ко ѿбнители:
етнія ѿбнители се).

Тáже поминáeгтъ рѹкоположнішаго єго архієрея, и дѣтей, южке хóимен,
ѹтсопшиихъ по именн. На коеждо юма взымаегтъ чáстници⁸, приглагóла:

Помлани, Гдн, юмкъ.

И конечнѣ глагóлеи сíце:

И егáгхъ въ надеждѣ воскрѣи, жизви вѣчныи и ткоегѡ ѿбщенїя
ѹтсопшиихъ, праиславныхъ ѿтцівъ и братий нашихъ, члвѣкомъбче
Гдн.

И взымаегтъ чáстници⁸. По сѣмъ глагóлеи:

Помлани, Гдн, и мое недостойнство, и просити ми всакое соргѣ-
шніе, болѣюое же и не болѣюое.

И взымаегтъ чáстници⁸. И прѣеми гѹбъ, сокиреиетъ на дѣтей чáстници дольк егáгво
хлѣба, яко же вѣтико ѿткѣрженїи, и не ѹспаидти чесомъ.

Тáже дѣланъ прѣеми кадильниц⁸, и думамъ вложибъ въ ию, глагóлеи къ
сїенник⁸: Благослови, владыко, кадило.

И зѣе сїамъ глагóлеи: Гд⁸ помолимся.

И аїенникъ молитвъ кадил:

Kадило таєтъ приносимъ, Христе Боже нашъ, въ коню бла-
годѣханїя дхокнаго, єже прїеми въ пренебрѣ твоїи жер-
твенникъ, вознесога юамъ благодать престаго ткоегѡ Ахъ.

И пришедши склонѧ...

Kněz čte modlitbu předložení:

Bоže, Bože náš, jenž jsi za pokrm celému světu seslal chléb nebeský – Pána a Boha Ježíše Krista, Spasitele, vykupitele a dobrodince, žehnajícího nám a posvěcujícího nás, sám požehnej předložení toto a přijmi je na nadnebeský obětní oltář svůj. Rozpomeň se jako blahý a lidumil na ty, kdo je přinesli a za které přineseno jest, a nás neodsouzeně zachovej v posvátném vykonávání Božských Tajin tvých. Aby se světilo a velebilo přečestné a velikolepé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Potom k zakončení proskomidie říká:

Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Diákon: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. Hospodi, pomiluj. Hospodi, pomiluj. Hospodi, pomiluj. Požehnej!

Kněz říká malé propuštění: (Vstavší z mrtvých) Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, svatého otce našeho Jana Zlatoustého, archiepiskopa cařhradského, i všech svatých, nechť smiluje se nad námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Diákon: Amen.

Po tomto zakončení okuřuje diákon svaté předložení, pak odchází ke svatým dveřím, odhrnuje oltářní oponu a poté okuřuje svatý prestol okolo na způsob kříže, celý oltář, ikonostas, kněze a celý chrám, řka pro sebe (pri okuřování prestolu):

Ve hrobě s tělem, v pekle s duší co Bůh, v ráji pak s lotrem a na trůně s Otcem a Duchem, vše nevystízitelně naplnuje, byl jsi, Kriste!

A pak okuřuje dál, říkaje žalm 50. / 51.: Smiluj se nade mnou, Bože...

Po okouření chrámu vchází diákon opět do oltáře, okuřuje svatý prestol a kněze; poté odloží kadidelnici a přistupuje ke knězi. Postavivše se oba před svatým prestolem, modlí se každý pro sebe (kněz se vztaženýma rukama), řkouce:

Králi nebeský...

Тáже дíákonz глагóлецъ:

О предложéниихъ че́ртнýхъ да рѣхъ Гдъ помóлмсѧ.

Си́меникъ же, прíемъ кади́льници, глагóлецъ мѣткъ предложéниѧ:

Бжѣ, бжѣ нашъ, нѣнъи хлѣбъ, піцъ всемъ міръ, Гдѣ на-
шего и Бг҃а Іиса Хрѣта по славы, Спса и избавитела и
блговѣщелѧ, блгословѧца и ѿсвѧтила насѧ, съмъ блгослови
предложéниѧ сї, и пріимѣ въ пренѣный твои жертьвики.
Поманъ, іако блгъ и члвѣкообразецъ, принесшихъ и ихже ради
принесоша: и насѧ не восхьждены со храни въ ѿсеню дѣстви
бжественныхъ твоихъ тѣни. Иако спаса и прославиша
пречистое и великолѣпое имѧ твоє, Оца, и Сна, и Стара Дха,
и ми и пріеноша, и въѣки вѣковъ, амінь.

И посемъ твориши ѿпѣти тѣмо, глагола міце:

Слѣва тебѣ, Хрѣтѣ бжѣ, оуповѣниє наше, слѣва тебѣ.

діаконъ: Слѣва, и ми иже: Гдѣ, помілѹй, пріажды. Блгослови.

Си́меникъ глагóлецъ ѿпѣти.

Міце оўбо єнту немѣла: Воскреси и з мѣртвыхъ Хрѣтъ и стини:

Міце ли же иже:

Хрѣтъ и стини и бжѣ нашъ, молитвами пречистыя своеѧ Мѣре,
иже во тѣхъ ѡца нашеѡ ѹѡанна, архїепікопа кѡнстантинополь-
скаго, Златоѹстаго, и вѣхъ тѣхъ, помілѹетъ и спасетъ насѧ,
іако блгъ и члвѣкообразецъ.

діаконъ: Амінь.

По ѿпѣти же кади́льг діаконъ сїтъе предложéниѧ: та же ѿходи́ти, и кади́льг сїтъо
трапезъ кръгомъ крестови́дио, глагола въ течѣ:

Ро гробъ плотски, во ѳдѣ же съ дѣшию іако бжѣ, въ ради же
из разбоянникомъ, и на прѣголѣ быль єнъ Хрѣтъ, то ѡцемъ и
Дхомъ, вѣдѣ исполнѧлъ неопиєнныи.

Щѣ искыай...

2. Rozpomeň se, Hospodine, na vlast naši a všechnen pravoslavný
lid této země.

Klade částečku pod Beránka na pravou stranu.

Pak vzpomíná živých, jichž chce, dle jména; při každém vyjme částečku, řka:
Pamatuj, Pane, na (jméno).

A takto vybírá částečky podle jmen a pokládá je pod Beránka.

Nato, vzav pátou prosforu, vyřízne z ní částečku a dí:

V

Na památku a odpuštění hřichů svatých patriarchů pravoslavných
a blažených zakladatelů svatého chrámu tohoto.

A klade částečku pod Beránka, pod předcházející řadu.

Pak připomíná světivšího jej biskupa (pokud už není naživu) a jiných, kterých
chce, v Pánu zesnulých, dle jmen. Při každém jméně vyjme částečku a klade ji
mezi ostatní v této řadě, řka:

Pamatuj, Pane, na (jméno).

Nakonec pak:

A na všechny, v naději budoucího vzkříšení, života věčného a spole-
čenství s tebou zesnulé pravoslavné otce a bratry naše, *pamatuj*, li-
dumilný Hospodine.

Pak vezme ještě čtvrtou prosforu, vyřízne z ní částečku a říká:

Rozpomeň se, Hospodine, i na mne nehodného a odpušť mně všechny
hřichy úmyslné i neúmyslné.

A položí částečku pod Beránka do řady vzpomínek za živé. Nato, vzav houbu,
shrnuje na svatém diskose částečky pod Beránkem, aby snad nevypadly.

Zatím diákon, vzav kadiðelnici a vložív do ní kadiðlo, dí ke knězi:

Požehnej, vladыко, kadiðlo!

A ihned těz dí: K Hosподinu modleme se.

Kněz se modlí, žehnaje kadiðlo:

Kadiðlo tobě přinášíme, Kriste, Bože náš, jako duchovní
vůni libeznou, kterou přijav na nadnebeský obětní oltář
svůj, sešli nám blahodař nejsvětějšího Ducha svého.

I přišedši hvězda...

Diákon: Гдъ помо́ли́мсѧ.

Си́неникъ по́ка́днікъ се́вѣ́зди́цъ, по́лагá́етъ ве́рхъ си́таго́ хлѣ́ба, гла́гола:

И пришёдши се́вѣ́зда си́тъ ве́рхъ, и́дкéже е́ти́ Ѹ́тросча.

Diákon: Гдъ помо́ли́мсѧ.

Іе́ре́й, по́ка́днікъ пе́рвый по́кро́вেцъ, по́кры́ва́етъ си́тъ хлѣ́бъ си́ ді́сコ́томъ, гла́гола:

Гдъ ко́щи́са, въ лѣ́потъ ѿ́блече́са: ѿ́блече́са Гдъ въ си́ль, и́ пре́по́льса, и́ко о́утве́рди въсе́ни́ю, гáже не подви́жни́са. Го́това пр̄тóлъ тво́й ѿ́толь, ѿ́ вѣ́ка ты́ є́си. Воздви́гуша рѣ́ки, Гдн, воздви́гуша рѣ́ки гла́зы́ сво́й. Воздви́гуша рѣ́ки со́трéши́я́ сво́й, ѿ́ гла́зы́ вóдъ мно́ги́хъ. Дí́вны вы́соты́ море́къ, дí́венъ въ вы́со́кихъ Гдъ. Ски́дѣнія́ тво́й ѿ́вѣ́риши́са си́лою. Домъ тво́емъ по́до́бáетъ си́тъна, Гдн, въ долго́тъ дній.

Diákon: Гдъ помо́ли́мсѧ.

По́кро́й, влắды́ко.

Іе́ре́й же, по́ка́днікъ вто́рый по́кро́векъ, по́кры́ва́етъ си́тъ по́ти́рь, гла́гола:

По́кро́й и́нсѧ до́бродéтель тво́я, Хр̄стe, и́ хвалы́ тво́я и́спóльни землѧ.

Diákon: Гдъ помо́ли́мсѧ.

По́кро́й, влắды́ко.

Іе́ре́й же, по́ка́днікъ по́кро́въ, си́рѣчъ, воза́зъ, по́кры́ва́етъ и́коно́ю, гла́гола:

По́кро́й на́зъ кро́вомъ крила́тъ тво́ею и́ ѿ́женію ѿ́ на́зъ ве́лкаго врага и́ си́поста́та. О́умиръ жи́вотъ на́шъ, Гдн, по́мýльни на́зъ, и́ мýръ тво́й, и́ спаси́ душы́ на́ші, ѹ́кѡ бáгъ и́ че́ловéкіолі́бецъ.

Тáже прíе́мъ си́неникъ кади́лыни́цъ, кади́ты прéдложéниe, гла́гола трíжды:

Блѓо́словéнъ Бéзъ на́шъ, си́це блѓо́вонíвый, слáва твéтъ.

Diákon же на́ко́мъ до гла́голе́ти:

Всегда, и́нинѣ и́ прýтишо, и́ во вѣ́ки вѣ́ковъ, а́ми́нь.

И́ по́клани́ю́щъ блѓо́говéнію ѿ́ка, трíжды.

Бéзъ, Бéзъ на́шъ...

Diákon: К Hosподину модле́ме се.

Кнěz okouří svatou hvězdici a klade ji svrchu na diskos se slovy:

I пришёдши hvězda, stanula nad místem, kdež bylo dítě.

Diákon: К Hospodinu модле́ме се.

Кнěz, okouřív první pokrovec, pokrývá jím svatý diskos, řka:

Hospodin kraluje, oděn jest velikolepostí. Oblékl se Hospodin v sílu a přepásal se, neboť upevnil vesmír, který se nepohně. Připraven jest trůn tvůj přede všemi časy, od věčnosti jsi ty. Pozdvihují se řeky, Hospodine, pozdvihují řeky hlasy své; vzpínají vysoko prudy vod vlny své, s hlukem se pohybují vodstva mnohá; avšak nad sílu vln mořských mnohem silnější jest Hospodin na výsostech. Svědectví tvá jsou velmi jistá. Domu tvému svatost náleží, Hospodine, po všechny dny.

Diákon: К Hospodinu modléме се. Pokryj, vladyko!

Кнěz, okouřív druhý pokrovec, pokrývá jím svatý kalich, řka:

Vznešenost tvá zastřela nebe, Kriste, a země plna chvály tvé!

Diákon: К Hospodinu modléме се. Pokryj, vladyko!

Кнěz, okouřív třetí, větší pokrovec (aer), pokrývá jím obojí, řka:

Přikryj nás záštítou křídel svých a zapuď od nás každého nepřítele a odpůrce; v pokoji spravuj život náš, Hospodine, smiluj se nad námi a nad světem svým, a spasiž duše naše jako blahý a lidumil.

Pak, vzav kadidelnici, okuřuje předložené dary, řka tříkráte:

Požehnaný jest Bůh náš, jemuž se takto zalíbilo. Sláva tobě!

Diákon pak pokáždě dí:

Vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Při tom se oba vždy zbožně pokloní.

Nato bere diákon kadidelnici a říká:

Za předložené důstojné dary k Hospodinu modleme se.

Bože, Bože náš...